

Store Norske Spitsbergen Grubekompani

Telefon 79 02 52 00
Telefax 79 02 18 41

AKTIESELSKAP
Postboks 613
N-9171 LONGYEARBYEN

Foretaksnr: NO 984 015 097
Bankgirokonto: 7560.07.08015

Miljøverndepartementet

Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

Deres ref.: 12/3722

Vår ref.: 2013/1006

Sveagruva
06.08.2013

HØRINGSUTTALELSE TIL – FORSLAG OM ENDRINGER I FORSKRIFTER ETTER SVALBARDMILJØLOVEN

Viser til Miljøverndepartementets brev av 16. mai 2013 med forslag til endringer i forskrifter etter Lov om miljøvern på Svalbard 15. juni 2001 nr. 79 (svalbardmiljøloven). Store Norske Spitsbergen Grubekompani (SNSG) har i det følgende kommentarer til forslagene til forbud mot luftputebåt i åpen sjø samt innføring av minstehøyder for flyvning i verneområder.

ANG FORESLÅTT FORBUD MOT LUFTPUTEBAÅT I ÅPEN SJØ

Høringsnotatet refererer til en vurdering utført av Norsk polarinstitutt (NP) i juni 2008. SNSG har dessverre ikke hatt tilgang til å sette oss inn i NPs vurdering, men vi har bitt oss merke i at det fra forsknings- og næringsinteresser har blitt fremmet kritikk av den faglige holdbarheten til støyvurderingene i notatet. Kritikken taler for at NP og myndighetene overvurderer de potensielle støykonsekvensene ved bruken av luftputebåter. SNSG mener det er sterkt beklagelig dersom forbud blir innført på et mangelfullt eller feilaktig faglig grunnlag.

SNSG har nylig gått til anskaffelse av en mindre luftputebåt som i første omgang skal brukes i beredskapsøyemed i de indre delene av Van Mijenfjorden. Dersom et forbud innføres vil det etter vår oppfatning oppstå et unødvendig merarbeid til søknader for vårt behov for å øve med fartøyet i åpen sjø. Vi ser også at fartøyet med fordel kunne vært mulig å bruke til andre formål i grunne sjøområder hvor helikopter i dag er eneste alternativ i sommersesongen. SNSG er overbevist om at bruken av fartøyet vil finne en skånsom tilpasning til miljø og samfunn uten at det innføres et forbud.

SNSG mener at det foreslåtte forbudet mot luftputebåt ikke bør innføres i forskriften.

ANG. FORSLAG OM Å INNFØRE MINSTEHØYDE FOR FLYVNING I VERNEOMRÅDENE

SNSG mener det er påfallende at høringsnotatets punkt 3.5 om minstehøyder for flyvning i verneområdene fullstendig mangler konkrete faglige argumenter for innføring av minstehøyder i verneområdene på Svalbard. Vi mener at man må kunne forvente at betydelige begrensinger av denne typen bør hvile på en grundig argumentasjon for den miljømessige gevinsten man vil oppnå. Videre mener vi at de eventuelle gevinstene også må veies opp mot de ulemper som næringsinteresser og andre samfunnsinteresser påføres ved innstramningen.

I forlengelsen av dette vil vi også påpeke at det også mangler argumentasjon for at minstehøyden skal være 500 meter framfor 200-300 meter som er vanlig minstehøyde i verneområder på fastlandet. Om man gjør denne innstramningen av føre-var-hensyn burde det i det minste vært argumentert med hva en tror dette føre-var-hensynet tenkelig kan tjene.

For SNSGs virksomhet vil en minstehøyde på 500 meter over alle verneområdene være svært upraktisk på mange flyoppdrag knyttet til drift og undersøkelser av ressursene på våre utmål. Til tross for at det kommer med unntaksformulering for «værforhold eller andre sikkerhetsmessige grunner ikke er til hinder for dette», vil en minstehøyde også utfordre sikkerhetsvurderingene i gråsonene for unntaket.

SNSGs utmål og moderselskapet Store Norske Spitsbergen Kulkompanis utmål berører flere av nasjonalparkene på Spitsbergen. I tilknytning til disse utmålene vil en minstehøyde på 500 m ofte hindre praktisk, økonomisk og sikker flyvning over verneområdene, som oftest uten at det vil gi påviselig reduksjon av ulemper for fauna eller friluftsliv. Mange av verneområdene har store områder som er fattige på fauna og som har et svært begrenset friluftsliv. Etter våre erfaringer er det sjelden at vi under våre flyvninger lavere enn 500 meter i nasjonalparker forstyrrer dyreliv. På mange av våre flystrekninger i nasjonalparkene er det få observasjoner av fugler og pattedyr. De gangene man har observasjoner forsøker man å styre unna slik at det svært sjelden medfører fluktreaksjoner.

Det må også påpekes at fauna i de utmålsbelagte områdene i Nordenskiöld Land nasjonalpark, Sassen-Bünsow Land nasjonalpark og Nordre Isfjorden nasjonalpark trolig er mer habituert til lufttrafikk og annen ferdsel enn fauna i de mer perifere verneområdene.

På bakgrunn av vår erfaring med egen lufttrafikk over verneområder på Svalbard samt den strenge forvaltningen av denne, mener vi at det ikke bør innføres minstehøyde for flyging over nasjonalparkene på Svalbard.

Dersom myndighetene likevel skulle innføre en minstehøyde mener vi at det bør være et unntak eller en romslig dispensasjonsmulighet for forsknings-, forvaltnings- og næringsaktiviteter som vil lide til dels store ulemper ved minstehøyder. Vi mener også at en eventuell minstehøyde bør være faglig fundert – om man bruker noe av det samme faglige grunnlaget som på fastlandet burde det tilsi en minstehøyde på 200-300 meter.

AVSLUTNING

Vi ser stadig at nye reguleringer strammer inn rammene rundt virksomheten, ofte uten at en kan se konkrete reduksjoner i miljøkonsekvensene. Stadige innstramninger medfører ekstraarbeid

med søknader og klageprosesser samt rapportering av gjennomført aktivitet. Videre medfører alle disse årlige søknadene, klageprosessene og rapporteringene økt arbeidsmengde hos Sysselemanden og andre berørte myndigheter.

På et generelt grunnlag mener vi at de av våre aktiviteter som kan ha en potensiell virkning på miljøet allerede finner sin skånsomme tilpasning innenfor det strenge lovverket. Dersom myndighetene likevel finner å måtte innføre nye forbud bør det gis romslige unntak og dispensasjonsmuligheter. For aktiviteter som våre – som er ganske like og forutsigbare fra år til år – burde det kunne innføres unntak fra forbudene, eventuelt mulighet til å dispensere for lengre perioder.

Med hilsen

Oddmund Rønning
Miljørådgiver / fungerende HMS-sjef

Dokumentet er elektronisk godkjent og har derfor ikke håndskrevet signatur.